

У име Оца и Сина и Светога Духа!

Данас нас сабра благодат Светога Духа на овоме светоме месту, браћо и сестре, сабра нас са разних страна из ближе и даље околине. Сабрали смо се овде да прославимо овај дивни и велики празник првоврховних Светих Апостола Петра и Павла, оних људи који су највише допринели да се хришћанство рашири по целој свету. Њих двојица и остали апостоли Христови били су ти мисионари, ти борци који су веру у Господа Христа и Његово васкрсење пронели широм света.

Апостол Петар и апостол Павле, два човека – један обичан галилејски рибар, човек прост, неписмен, и други учени Савле касније назван Павле. Њих двојица иако различити по пореклу ипак у духу су једнаки. Апостол Петар је пратио Господа Христа три и по године на његовом путовању по Галилеји и Јудеји, слушао његове речи, гледао његова чудеса, учио се његовим речима, науци коју је Он говорио, а апостол Павле био је гонитељ хришћана. Био је врло учен, завршио је све школе тада и био је ревнитељ за отачке обичаје како каже. Значи ревнитељ за ону науку која је била пре Христа. И он је сматрао да је хришћанство једна најобичнија јерес, да је то нешто што треба уништити. И он се заиста трудио свим силама да хришћанство истреби у његовом зачетку.

Многе је хришћане из Јудеје доводио на суд и на страдање, а био је присутан и при каменовању Светог првомученика Архиђакона Стефана. Још је био малолетан, није могао да учествује у каменовању али је присуствовао и чувао хаљине оних који су то радили. У тој својој ревности за отачке обичаје он је кренуо чак из Јерусалима у Дамаск, а то је тада било велико путовање, да и тамо похвата оне који су у Христа веровали, да их доведе на суд и да их погуби. Међутим, то је био његов план. План Господа Христа је био другачији. На путу му се јави Господ у великој светлости и са речима упућеним њему: *Савле, Савле зашто ме јониш?* Он престрашен каже: *Госпoде ко си ти?* А Он је рекао, Господ му је

рекао: *Ја сам онај која ши јониш*. Значи Ја сам хришћанин, Ја сам Христос и ти гониш моје следбенике; кад гониш њих гониш и мене. И онда му рече да иде у Дамаск и тамо ће му се казати шта треба да ради. Отишао је он у Дамаск, ослепео је од те велике светлости, и његови сапутници одвели су га у Дамаск. Тамо га је дочекао епископ Ананија који га је крсти. Он је онда прогледао и постао апостол Павле.

Највећи ревнитељ међу апостолима за ширење хришћанства, он је највише земаља обиграо, међу разним народима проповедао те се зато назива апостол народа или апостол незнабожаца. Апостоли остали су проповедали у Јудеји и Галилеји а он је ишао у свим осталим околним земљама тадашње римске империје.

Та два дакле, човека, они су данас ти које славимо ми на земљи али које славе и сви анђели и светитељи на небу као што бива на спомен свакога светитеља кога ми прослављамо, онда је његово славље и у Царству небескоме. Ова двојица апостола, браћо и сестре, показали су и оставили науку ону коју су од Христа учили, оставили својим следбеницима и ученицима и та наука се проповеда у православној Цркви Божијој до дана данашњега.

И ми смо ученици те двојице апостола Петра и Павла. Ми смо насађени на темељима њиховим и ми трудимо се да следујемо њихов пут и њихов пример њиховога живота. Да све дамо за Христа а Христа ни зашта. Тако су ова двојица апостола своју науку запечатали и својом крвљу и својом смрћу. Оба су пострадали у Риму за време незнабожног цара Нерона. Петар је био разапет на крсту, али када је требало да га разапињу он је замолио да га разапну наглавачке, доле, да не би каже, нисам достојан да будем разапет као Господ мој. Апостол Павле је као грађанин римски био осуђен на посечење мачем и тако су обојица и са осталим апостолима који су исто тако пострадали за веру коју су проповедали, веру у васкрслога Господа, сви су они животом својим и крвљу својом и смрћу својом посведочили истинитост своје науке.

Ето браћо и сестре, те и такве хероје, те и такве јунаке ми данас прослављамо. Али ми се данас сећамо и наших овдашњих мученика и хероја који су такође за веру своју и за име своје пострадали од стране окупатора 1943. године, који су на данашњи дан, на велики празник похватани из овога села и погубљени. За њихове душе смо се Богу помолили, да Бог прими њихове душе у Царство небеско, да се и они тамо нађу где су двојица врховних апостола, да и они буду са њима у радости и блаженству Господа Христа.